

د وينا سره دي پرتله شی

د ميرمن زهرا نادر وينا
د بنځو، سولې، او امنیت په اړه د امنیت شورا پرانستې بحث
د اکتوبر ۲۰ ۲۰۲۲ کال

ریس صاحب، محترمینو او د مدني ټولني همکارانو

زما نوم زهرا نادر ده. زه د زن ټایمز مسول مدیره یم. زن ټایمز د بنځو د ادارې لاندې داسې یوه رسنۍ ده چې په افغانستان کې د بشري حقونو د سرغړونو راپورونه خپروي او ډیری تمرکز یې په بنځو، بیلخوښو^۱ او چاپیریال په اړه مسایلو دي.

زه د مسولیت او افتخار په احساسولو غواړم چې نن د افغان میرمنو او انجونو ناوړه حالت له تاسو سره شریک کړم. زه دلته راغلی یم ځکه چې ما دلته د راتګ وس لرم. اما لازم ګڼم ترڅو تاسو د ډول ډول افغانی میرمنو غږ هم په مستقیمه توګه واورئ، پشمول د هغه میرمنو چې تر اوسه هم د طالبان تر ولکې لاندې ژوند کوی او د ځانی خطر په قبولو سره خپل غږ پورته کوي.

یوازې یو څو اونۍ وړاندې د کاج ځانمرګي برید لږ تر لږ ۵۵ کسان ووژل، چې په هغوی کې ۵۱ هزاره انجونې او بنځي شامل وې او ۱۲۴ نور یې ټپیان کړل. د هزاره میرمنې په حیث، دا برید ماته پدې خاطر لا دردوونکې دی چې دا برید زما په خلکو او هم د انجونو په تعلیم شوي. هغه هزاره انجونې ددې لپاره سره راټولې شوي وې چې د کانکور امتحان ورکړي ترڅو پوهنتون ته لار ومومي او د ژونالیزم، طب، او انجنیرۍ مسلک زده کړي. دوی د یوه داسې ژوند خوب لیدلي وو چې نن سبا تر بل هري زمانې ناشونې ښکاري.

دا برید د طالبانو د واکمنۍ لاندې د بنځو او انجونو، د هزاره ټولني او نورو ځنګته شویو اقلیتونو په حقونو ښکاره تیری دی، چې همدا خبره زما د نننۍ وينا موضوع جوړي.

د بنځو د حقونو وضعیت

د مسلک خاوندان نړیوالې ټولني ته خبرداری ورکوي چې زما هیواد د ټولکوالي او جنسیتی اپارتاید (جنسیتی بیلوالي) ته ور ځور شوی.

نن هغه ۲۰ میلیونه بنځي او انجونې چې کولای یې شواي په افغانستان کې مکتب او کار ته لارې شي، هغه انجونې چې پدې فکر لا لوی شوي چې هرځای یې زړه وغواړي تللی شي او هرڅه چې زړه یې غواړي ویلی شي، اوس د طالبانو تر ولکې لاندې دي او ددې بنسټیزو بشري حقونو څخه یوازې د خپل جنسیت په سبب بی برخي شوي. بنځو ته ویل شوي چې په کور کیني. انجونو ته د شپږم ټولګي څخه پورته د ښوونځي تګ اجازه نشته. په بنځو او انجونو د محرم نه پرته په یوازې سر سفر کولو – حتی په ټیکسی کې- بندیز لګیدلي. د کور نارینه غړي چې د طالبانو دا نر-سالاره پالیسی نه عملي کوي، مجازات کيږي. طالبان بنځي د اخلاقي جرایمو په نامه بنديانوي. د طالبانو په راتګ سره د جبر او کم عمر ودونه نه یوازې پدې خاطر زیات شوي چې خلک تعلیم ته لاس رسې نلري او بی ساری غریبي کورنۍ دي ته اړ باسي چې خپلې لوراني وپلوري، بلکه د طالبانو غړي هم انجونې او بنځي د جبر واده ته اړ باسي.

یو حیرانونکې بیلګه یې د طب محصلي الابه دلاورزی ده چې د یو لږ ویديوگانو په خپرولو سره یې د مرستي لپاره سوال وکړ. ځکه چې د داخله وزارت پخواني ویاند لخوا پرې جنسي تیری شوي وو، وهل شوي، او په جبر نکاح کړل شوي. هغې په ویديې پیغام کې غوښتنه وکړه چې "زما سره مرسته وکړی" او "ددې ویديو له خپریدو وروسته ممکن تاسو بیا ما و نه وینی، کیدای شی زه

۱. هغه خلک چې د جنسیت په برخه کې یې خوښي له اکثریت وګرو بدلې وي. د مثال په ډول د خپل جنس خلک خوښوي او یا غواړي خپل جنسیت بدل کړی او یا د مخالف جنس جامی واغوندي.

قتل کرل شم“ معلوم نده چي الاله اوس چيرته ده. په همدې ډول نوري افغان ميرمني هم لادرکه شوي – يو کال کيری چي د بندي خاني ريسه عاليه عزيز لادرکه شوي.

هره ورځ نوي تيري ترسره کيږي. حقيقت دا دي چي مور خبر نه يو – او کيدای شي هيڅ وخت هم ددې تيريو په وسعت خبر نشي – ځکه چي د ملگرو ملتونو نظارت په ساحه کي کمزوری دی او افغاني ميډيا، بالخصوص بنځينه ژوناليستان د طالبانو لخوا ځپل شوي او خارجي ميډيا د هيواد څخه وتلي. او طالبانو هر هغه څوک چي ددوی مخالفت کوي ترهولي دي.

د لاريون کونکو بنځو ځپل

جوتنه ده چي بنځي د طالبانو اصلی هدف دي او تير يوه کال کي مور شاهد وو چي هر هغه څوک چي د طالبانو د نر-سالاره پاليسيو پر خلاف غږ پورته کړي، ځپل کيږي.

مور د هغو خلکو سره انټرويو وکړه چي د ۲۰۲۱ کال په سپتامبر مياشت کي يي په مزار کي د طالبانو پر ضد لاريون کړي وو، دوی مور ته ډيري ځورونکي کيسی وکړي او دا چي څنگه په سوله ايز لاريون کي د برخه اخستو وروسته د طالبانو لخوا وهل شوی، اختطاف شوی، شکنجه شوی، او بندي کرل شوی ول، د مثال په ډول فروزان صافی – چي وروسته بيا ددوي کورنيو ته اجازه نه وه ورکړل شوي چي خپل غږ پورته کړي. په مزار شريف بنار کي د لادرکه کيدو څخه څو وروسته د فروزان صافی شريدلی جسد د تير کال په اکتوبر کي وموندل شو. او يوې بلي بنځي، چي د لاريون کولو په خاطر يي ۱۱ ورځي د طالبانو په زندان کي تيری کړي وي، وويل چي هغه شاهد ده چي طالبانو به ددوی ماشومان وهل او ددوی په سر به يي ټوپک نيولو ترڅو ددوي په مورانو فشار واچوي او دا بنځي جبري اقرار ته اړ باسي.

ولي طالبانو د بنځو په چپ ساتلو کي تر دي حده عمل کوي؟

ځکه چي افغان ميرمنو تر اوسه د طالبانو پر ضد د تر ټولو دوامداره او سوله ايز مخالفت په لاره اچولی. بنځي کوڅو ته راوتلي او د “ډوډی، کار، آزادي” شعار، چي زمور اصلی غوښتنې پکي نغښتي دي، يي ترسره کړی. هو مور ډوډی ته اړتيا لرو اما يوازي بقا (پايښت) زمور ضرورت ندی. مور آزادي غواړو، په شمول د اقتصادي آزادي او د کار حق، مور په ټولنه کي مساوي برخه غواړو، او غواړو چي د خپل ژوند واک په خپل لاس کي ولرو. او مور په آزادي باندي ټينگار کوو، هغه حق چي د ژوندانه سبب گرځی او د جورجاري گنجایش نلري او د ملگري ملتونو په قانون کي د هر شخص لپاره تضمين شوي ده.

طالبان لاريون کونکو بنځو ته – په حقيقت کي هر افغان ميرمن چي ددوی ځواب وايي - د دښمن په سترگه گوري، ځکه دا بنځي د طالبانو په لاس د افغانانو ځورول په ډاگه کوي. د غږ په پورته کولو سره افغان ميرمنی د طالبانو د زړه آرزو، چي د نړيوالی ټولني لخوا په رسميت پيژندل دي، پر مخ خنډ گرځي.

د توکميز او مذهبي گروپونو او بيلخوښو حالت

طالبان گوښه کرل شوی ټولني په نښه کوي، د مثال په ډول مذهبی او توکميز اقليتونه او همدا شان بيلخوښي خلک، او ځيني بنځي يي د لا خطر سره مخامخ کړي.

هزاره گان، هغه خلک چي له يوې پيري راهيسي د خپل توکميز او مذهبی هويت په خاطر ناوري زغملی، نن د يوه سيستماتيک بريد لاندي دي او د نظر خاوندان د دوی د نسل وژني خبرداري ورکوي. له کومه راهيسي چي طالبانو واک ترلاسه کړی، داعش خراسان ډلي لږ تر لږه ۸۷۹ هزاره گان وژلی او ټپيان کړي. د هزاره توکم غږي د دنيا په نورو هيوادونو کي خوځښت شروع کړي او د چټک گام اخستلو خوښتنه کوي.

او د پنجشير، بلخاب يا هر هغه ځای څخه چيرته چي طالبان د وسلوال مقاومت سره مخامخ دي د جنگي جرايمو زړه بوښنونکي راپورونه ترلاسه کيږی. په بشري حقونو، په تيره بيا د بنځو او انجونو په حقونو، باندي د طالبانو تعرض او وروسره دا چي طالبان نشي کولای ترڅو د خطر سره مخ وگړو ته امنيت او بنسټيز خدمات ورکړي، ددې ډول حملاتو اضرار لا ناوري کوي. د طالبانو پښتانه رهبران او د اسلام څخه ددوی سخت دريزه اخستنه (برداشت) نه يوازی د شعيه مسلمانانو بلکه د نورو ټولو هغو ډلو چي د هيواد په برخليک ټاکولو کي دخپل ندي، لکه د صوفيان، احمديان، هندوان، او سيکان حقوق تر پښو لاندي کړي دي.

بيلخوښي خلک چي د خپل جنسي ميلان په سبب نه يوازي په افغاني جامعه کي د تعصب او ځور سره مخامخ دي، بلکه اوس د طالب غږو د بريد، وژني، او جنسي آزار سره هم مخامخ دي. د افغاني بيلخوښو يوې ډلي مور ته ويلي چي طالبان ددوي ته په کمين کي دي، چي دا کار د دوي موجوده له خطر ډک ژوند ته لا زيات ډار (ترهار) ور گډوي.

نړيواله ټولنه بايد همدا اوس لاس په کار شی

د د تیر کال اگست میاشت د بدلون راهیسی د امنیت شورا د افغانستان په هکله یولس ناستي درلودې، دوه بیانيې یې ورکړي او درې پریکړي یې کړي چې د بنځو د حقونو اهمیت یې پکې په ډاگه کړی.

اما، دې کړنو تر اوسه په طالبانو باندې هغه لازم فشار ندې وارد کړی ترڅو دوی خپله کړنلاره بدله کړي. برعکس، د مارچ په میاشت کې یوناما ماموریت غزول ددې باعث شو ترڅو طالبان تر ټولو کرغیرني پالیسی لکه د انجونې متوسطه ښوونځی د بندیز غزول، د نقاب لاسمول، او محرم پرته د سفر اجازه نلرل، پلي کړي. داسې ښکاري چې ملگر ملتونه اوس نه پوهیږی چې راتلونکي گام به یې څه وي، او داسې ښکاري چې د امنیت شورا ددې اراده نلري چې طالبانو ته جوته کړي چې د بنځو د حقونو تر پښولاندې کول د منلو وړ ندې.

کله چې د بنځو، سوله او امنیت خبره شي، د ملگري ملتونو په وینا او عمل کې لوی توپیر لیدل کیږي. او طالبانو د الفاظو(وینا) لپاره هیڅ درناوی نلري.

وړاندیزونه

دغه شورا (قونسل) په کافی اندازه شواهد لري چې طالبان ښځي او انجونې ترهوی (ډاروی)، او د افغانستان د ډول ډول مذهبي او توکمیزو اقلیتونه بی برخي کوی او تعصبی چلند ورسره کوي.

زما د ټولو افغاني خویندو په خاطر زه له تاسو غوښتنه کوم چې لاندې گامونه اوچت کړي:

- پر طالبانو غږ وکړی چې د ټولو افغانانو په شمول د بنځو، انجونو، بیلخوینو او نورو گوښه کړل شویو مذهبي او ټولنیزو ډلو بشري حقونو ته درناوي ولری؛ د بنځو پر وړاندې ټول محدودیتونه لري کړي؛ د امربالعمروف وزارت لغوه او د افغانستان د بشري حقونو د څار سازمان دفتر فعاله کړي. په طالبانو غږ وکړی ترڅو د لاریون کونکو، د بشري حقونو ملاتړ کونکو، او ژونالیستانو په نښه کولو او آزار ته د پای ټکی کیږدي. په لنډ ډول پر طالبانو غږ وکړي چې د بشري حقونو په هکله هغه واجیب ادا کړی کوم چې تاسو، د امنیت شورا، له یو کال راهیسی له طالبانو څخه غواړی.
 - طالبان په رسمیت مه پیژنی، او دا کره کړی چې طالبان د بشري حقونو څخه د سرغړونو سزا ووینی. د امنیت شورا د طالبانو په رهبرانو د سفر محدودیت په برخه کې معافیت مه غزوي او د طالبانو نور غږي هم د سفر محدودیت په لیست کې ور اضافه کړی. د طالبانو سرغړوني باید عادي و نه شمیرل شي او تاسو باید د گام نه اخستلو حالت خپل نکړی.
 - د ملگرو ملتونو په رهبرانو، په خاص ډول د ملگرو ملتونو عمومي منشی او د یوناما په نوي ټاکل شوي ریسی، غږ وکړي ترڅو په هرځای کې پر طالبانو فشار راوړي ترڅو د بنځو، انجونو او اقلیتونو حقونو ته درناوي وکړي. او یوناما ته مسولیت ورکړی ترڅو د خپل ماموریت سره سم پخپلو ټولو فعالیتونو کې د بنځو برابرې او حقونو ته اولولیت ورکړي.
 - د افغان میرمنو ټولنیز بنسټونو سره د فعاله ارتباط او ملاتړ ترسره کول نه یوازی د بشري حقونو د فعالیتونو سره د یوالي ښکارندویږه ده، بلکه په افغانستان د ملگرو ملتونو د اساسي ماموریت د ادا کولو لپاره یو لازم گام دي. د طالبانو سره د نړیوالي ټولني تړاو باید د بنځو، مذهبي اقلیتونو، توکمیز اقلیتونو او نورو ضعیفو ډلو په هکله اولیتونه او وړاندیزونه له ځان سره ولری. د افغانستان د راتلونکي په هکله د هر ډول تصمیم نیولو په برخه کې باید د افغان میرمنو مدني ټولنو ته پوره ونډه ورکړل شي.
 - د بشري حقونو د څار په پار باید یو اضافی جوړښت منځ ته راوړل شي ترڅو د بشري حقونو د نقض اسناد وڅیړي. د یوه ژونالیست په حیث زه شاهدي ورکوم. او زه چې څه په ډاگه وینم هغه دا دي چې: طالبانو اوس هم د افغانستان بنځو او انجونو ته دایمي ضرر رسولي، او هره ورځ چې تاسو گام نه اوچوتوي دا ضرر لاپسي زیاتېږی.
- د افغانستان خلک، په ځانگړي توگه ښځي، دا بحث څاري. همدا شان په نورو جنگ ځپلو هیوادونو کې ښځي دا بحث څاري. که تاسو په افغانستان کې پاتې راشی، د ایتوپیا، برما، سوډان، او یمن ښځي به پدې پوه شي چې د ملگرو ملتونو د امنیت شورا پر وړاندې ښځي، سوله او امنیت د یوې تشي وعدي پرته بل هیڅ هم نده.